

[Steen Folke]

Som nogle vil vide, ser VS overordentlig kritisk på den danske såkaldte u-landshjælp. Vi har påpeget, at en væsentlig del af hjælpen er camoufleret støtte til dansk kapital. Vi har påpeget, at en væsentlig del af den danske bistand går til støtte for reaktionære og korrupte regimer i en række u-lande, som fortjente at blive væltet. Vi har påpeget, at hovedformålet med hjælpen er at bidrage til at fastholde u-landene inden for rammerne af det kapitalistiske verdenssystem.

VS er på ingen måde modstander af enhver bistand til u-landene, tværtimod. Vi har adskillige gange stillet forslag om en kraftig forøgelse af støtten til befrielsesbevægelser. Vi har understreget, at vi går ind for en kraftig forøgelse af bistanden til u-lande med progressivt styre, hvor bistanden kan bidrage til planer, som virkelig sigter efter at gavne den brede befolkning.

Overskriften på fremskridtspartiets forslag er lidt pudsigt udformet: »Forslag til folketingsbeslutning om uforstandig brug af statens midler til u-landsbistand« hedder det. Det er ikke hver dag, folketetinget ligefrem opfordres til at bruge statens midler uforstandigt, men jeg vil godt erkende, at der er dækning for overskriften i forslaget. Fremskridtspartiet har med sikker sans slået ned på en række enkeltbevillinger, som går til lande med progressivt styre, lande som Tanzania, Vietnam og Moçambique.

Selv om der i buketten med de 16 sager også er projekter, som VS finder af tvivlsom værdi for den brede befolkning i u-landene, befinder den samlede buket sig dog i den bedre ende af den danske bistand. Men det kan nok ikke nytte noget at bede fremskridtspartiet om at komme med et nyt forslag, et forslag om forstandig brug af statens midler til u-landsbistand, for det er nok for meget at tro, at det var selverkendelse, som fik fremskridtspartiet til at kalde deres eget forslag uforstandigt.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg står naturligvis helt bag mit partis ordførers afvisning af de ting, der er draget frem her, men det er hr. Bolvigs og senere hr. Steen Folkes bemærkninger, som får mig til at tage ordet til, skal vi sige de politiske ting omkring denne sag, for der skal ikke lægges skjul på, at vi er adskillige i denne sal, som

erkender, at fremskridtspartiet har fat i nogle rigtige ting omkring u-landshjælpen, det er bare de forkerte eksempler.

Der er ikke tvivl om, at u-landsudviklingen er inde i en krise – jeg ved det fra diskussionen med Lomélandene i EF – hvor de ikke selv ved, hvad de vil. De vil 2–3 forskellige modstridende ting samtidig. Det blev strejft i debatten her, idet hr. Ib Nørlund talte om, at man appellerede til de kapitalistiske og private og egoistiske interesser. Ja men det bliver man da nødt til, og det er her, man ikke vil erkende sandheden. Fra en række u-landes side, bl. a. inden for Loméaftalen, beklager man sig på den ene side over, at der ikke sker investeringer nok, på den anden side protesterer man imod, at monopolkapitalistiske foretagender trænger ind i landet, og for det tredje går man stærkt imod at skabe retsbeskyttelse for sådanne foretagender, sådan at de med sindsro kan disponere og etablere sig. Det er vanvittigt, og her gælder det om, at vi taler rent sprog.

Det, der først og fremmest er mit ønske, er, at vi holder op med den ydmyge holdning, som også lå i flere taleres holdning her. Vi står ikke med en dårlig samvittighed, vi er ikke dårlige mennesker, fordi der i århundreder er sket noget forkert. Vi skal hjælpe, ikke som overlegne, vi skal ikke gøre det nedladende, men vi skal heller ikke stå med hatten i hånden og finde os i alle de fornærmelser, som man finder på at slynge i hovedet på os fra forskellige u-landes diktatorspirers side, sådan som det sker ved forskellige lejligheder. Der er ikke noget med, at der sker en verdenskatastrofe for os, hvis ikke man retter det dér. De er jo magtesløse, når det gælder våben og al den slags ting.

Jeg mener, man kunne bringe hjælpen op på det dobbelte i Danmark, hvis man kunne overbevise befolkningen om, at der ikke var spor om, at hjælpen blev misbrugt, bl. a. af private organisationer, der har fine navne med »kristeligt« osv. ved, men som i virkeligheden støtter bestemte politiske og ideologiske bevægelser ude omkring, hvis man kunne rense u-landshjælpen for alt det og samtidig, som nogle talere var inde på, kombinere det ønskelige i at hjælpe derude med også at hjælpe i Vesteuropa, hvor vi bl. a. har gjort 500.000 tekstilarbejdere arbejdsløse for at hjælpe Lomélandene med at få mulighed for at eksportere. Nu kommer nemlig